

Încurajând ambele echipe

Ashley Dyer

(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Această întâmplare a avut loc în Coreea de Sud.

Jayne a luat o ultimă îmbucătură din tăiței ei.
Mmmm. Delicioși!

„Hai să ne jucăm Yut Nori!”, a spus unchiul Ji-Ho.
Era din nou acea perioadă a anului! Familia ei sărbătorea *Chuseok*, Ziua recunoștinței în Coreea. Astăzi, familia lui Jayne se adunase să mănânce multă mâncare și să se joace Yut Nori împreună. Yut Nori era jocul preferat al lui Jayne.

Toți stăteau în cerc, pe podea. Jayne a privit în jur. În ce echipă dorea să fie? Și-a făcut loc lângă unchiul Ji-Ho. „Vreau să fac parte din echipa ta!”, a spus ea. „Vom fi marii câștigători!”

a râs unchiul Ji-Ho. „Cu tine în echipa noastră, cu siguranță avem o șansă bună!”

Mama lui Jayne a pus tabla de joc în mijlocul cercului. Jayne a ajutat-o să aranjeze piesele. Au dat cele patru bețișoare echipei care era prima la rând.

Verișoara lui Jayne, Ana, era prima la rând. A aruncat bețișoarele de lemn în aer. Modul în care bețișoarele de lemn au aterizat a arătat câte spații se putea mișca acea echipă pe tabla de joc. Toate cele patru bețișoare erau cu fața în jos, ceea ce însemna că Ana a primit un Yut! Ea a putut să mute pionul echipei ei patru spații și a mai putut să arunce o dată.

Dar Ana nu era în echipa lui Jayne.

Jayne și-a încrucișat brațele și s-a încruntat. „Speram că nu va arunca bine”, i-a șoptit unchiul Ji-Ho.

Jayne s-a încruntat.
Nu voia ca cealaltă
echipă să câștige!

„Înveselește-te!”, i-a spus unchiul Ji-Ho. „Jocul tocmai a început.” El i-a zâmbit încurajator.

După ce Ana a aruncat a doua oară, echipa lui Jayne a aruncat bețișoarele. Dar nu au reușit să-și miște pionul atât de departe cum a făcut echipa Anei.

După rândul fiecăruia, membrii familiei lui Jayne se bucurau și râdeau. Jayne a urmărit piesele de joc deplasându-se pe tabla de joc. Toată lumea se distra.

Toată lumea, în afară de Jayne. Echipa ei încă pierdea.

În cele din urmă, a fost rândul lui Jayne. Ea a aruncat bețișoarele de lemn în aer, dar doar unul a căzut cu fața în jos. Echipa ei a înaintat cu un singur spațiu.

Jayne și-a încrucișat brațele. „Renunț!”, a strigat ea. „Doream să câștigăm.”

Dintr-o dată, toată lumea a tăcut. Când ea și-a ridicat privirea, membrii familiei ei se uitat fix la ea. Păreau surprinși că ea era atât de furioasă.

Jayne își simțea fața fierbinte. Se simțea rău că nu era fericită pentru familia ei. De obicei, nu se înfuria atât de tare. Ea s-a ridicat și a plecat din cerc.

Unchiul Ji-Ho și-a ridicat mâna. „Nu trebuie să pleci”, a spus el. „A câștiga nu este totul. Doar încercă să te distrezi.”

„Bine.” Jayne s-a așezat din nou. Dorea să se distreze ca toți ceilalți. A tras adânc aer în piept și l-a privit pe vărul ei, Ben, aruncând bețișoarele.

„Bună aruncare, Ben!”, a spus unchiul Ji-Ho. El părea fericit!

Jayne s-a uitat la unchiul Ji-Ho cu ochii mari. El se bucura pentru cealaltă echipă! Poate de aceea se distra atât de mult.

Când a început un alt rând, Jayne s-a hotărât să-i încurajeze pe toți, din *ambele* echipe. Unchiul Ji-Ho avea dreptate. Să câștigi nu era totul. Isus o putea ajuta să fie fericită pentru membrii familiei ei chiar dacă ea pierduse.

Când a venit din nou rândul Anei, Jayne i-a zâmbit. „Succes! Vei reuși!”

Din partea cealaltă a cercului, Ana i-a zâmbit înapoi. Jayne a simțit o căldură lăuntrică. Deja se distra mai mult! ●

„Foarte multe lucruri depind în viață de atitudinea noastră. Modul în care alegem să vedem lucrurile și să răspundem altora schimbă totul.”

Președintele Thomas S. Monson (1927-2018), „Să trăim o viață îmbelșugată”, *Liahona*, ian. 2012, p. 1-2.